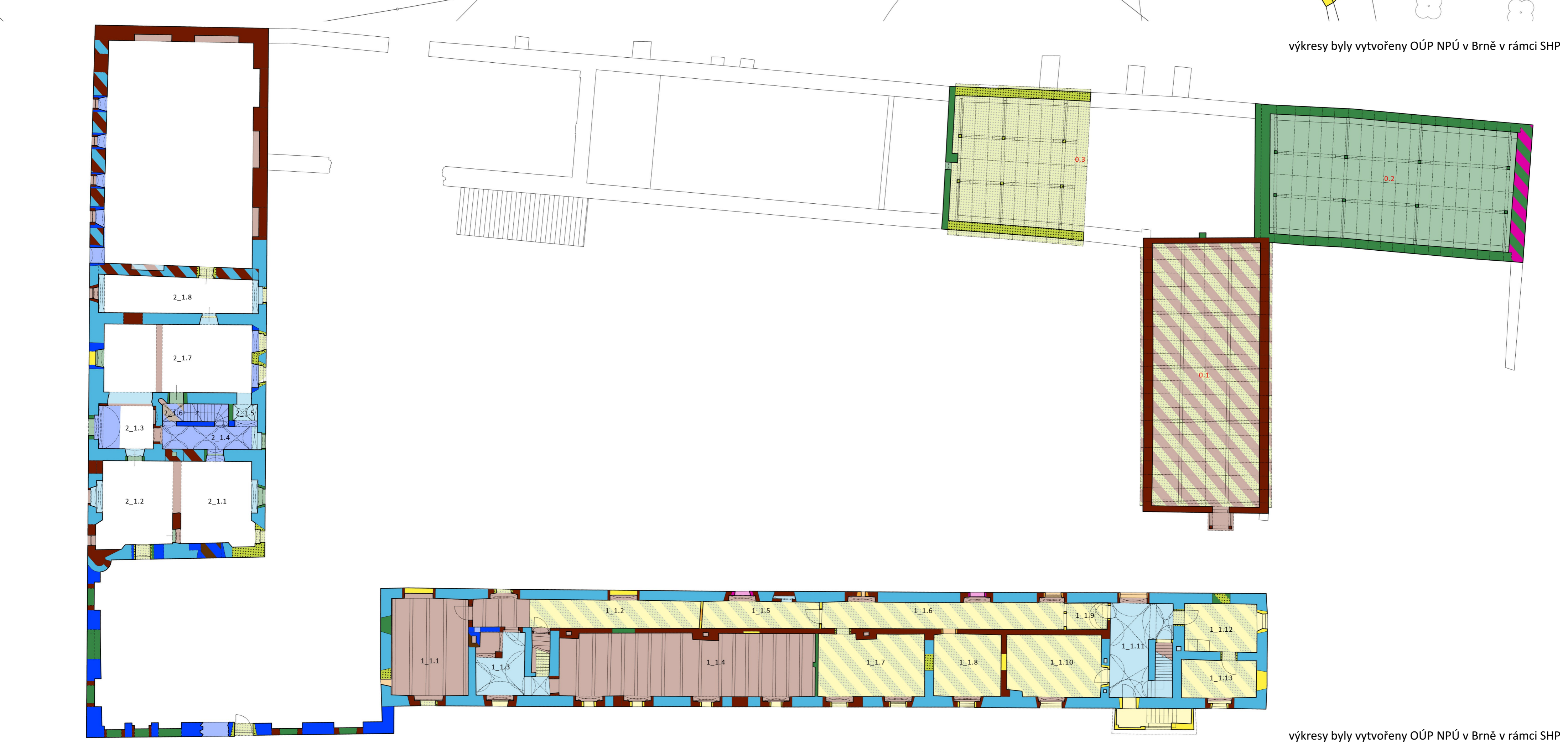

výkresy byly vytvořeny OÚP NPÚ v Brně v rámci SHP

výkresy byly vytvořeny OÚP NPÚ v Brně v rámci SHP

1634	Ferdinand Leopold Březnický z Náchoda (1634? - 1668?)
1668	Matthias Gottfried von Wunschwitz (1668? - 1672)
1672	Johann Ernst de Montrochier (1672 - 1675)
1675	Kořenští z Terešova (1675 - 1687)
1687	Johann Rudolf Schönowitz z Ungerswerthu a Adlerslöwen
1693	Jankovští z Vlašimi Maxmilián Arnošt II. Jankovský z Vlašimi
1700	
1719/1720	pokácené dřevo na krov dlouhého domu + překlad zárubně vstupu do západní místnosti
1732	skica dvora kvůli sporu Maxmiliána Arnošta II. a zahradníka Josefa Škarohlída
1736	Marie Johanna hraběnka Cavriani (1736 - 1752)
1752	František Jankovský z Vlašimi a jeho dcery (1752 - 1755)
1755	1755 výřez z mapy dvora Tulešice
Daunové (1755 - 1904)	
1826	idikační skica
1904	Haugvicové
1905	Robert Salomonn Goldschmidt od 1898 vlastnil Tavkovic a od 1903 Tulešice
1934	Tělocvičná jednota sokol Brno IV Černovice
1940	

První doložitelná zmínka o Alinkově (někdy také nazývaném jako Halenkov, Alenkov, Alinkau nebo Alingau) je z roku 1659. V matrice obce Věmšpice je zaznamenáno, že u křtu dítěte byl přítomni Jiržik a Lidmila kmotrové z Alinkova. Z roku 1661 je v matrice další zápis, ve kterém je navíc uvedeno, že Jiržik z Alinkova byl tamtéž sládkem. Díky tomu víme, že v tomto období existoval v Alinkově pivovar. V dalších záznamech se dozvíme také o Wacławovi mlynarzi z Halenkowa, Maryně Zamecznici z Halynkowa, Pavlovi Zamecznikovi z Alynkova nebo Hawelovi Bednarzovi Panskem z Alynkova. Díky tomu víme, že v polovině 17. století fungoval v Alinkově pivovar a mlýn a dozvíme se i o dalších panských zaměstnancích v Alinkově.

V roce 1665 je Alinkov poprvé uveden na konci titulatury Ferdinanda Leopolda Březnického, hraběte z Náchoda a na Horních Kounicích.¹ Díky tomu je Ferdinand Leopold první doložitelný majitel dvora.

Starší osudy dvora jsou stále předmětem dohadů mezi odborníky. Jako první se začal o Alinkov zajímat pan PhDr. Jiří Pajer CSc., odborník na kulturu moravských novokřtěnců, jehož článek s názvem *Nové objevené sídlo novokřtěnců v Čermákovicích* vyšel v roce 2015 ve Sborníku Státního okresního archivu Znojmo. Pan Jiří Pajer zde představuje Alinkov jako unikátní kompletně dochované sídlo novokřtěnců, kteří zde žili v letech 1596 - 1622. V roce 2014 byl areál dvora zařazen do fondu kulturních památek jako pozdně renesanční komplex staveb, který má přímou spojitost s novokřtění. Za nejstarší stavbu areálu pokládá pan Jiří Pajer jednopatrovou budovu v severozápadní části areálu označovanou jako zámček/panský dům. Jako stavebníka odhaduje Jindřicha Březnického z Náchoda, majitel Tulešic ve 2. polovině 16. století. Jindřich Březnický z Náchoda zemřel v roce 1591. Po jeho smrti došlo k centralizaci majetku pro jeho nezletilého syna Jiřího Březnického z Náchoda a právě v té době se odhaduje odkup panského sídla s mlýnem novokřtění. První zmínka o novokřtěncích je v berních příznávacích listech tulesického panství v roce 1596, kde je uvedeno, že daň byla odvedena "ze mlejna novokřtěnského, v kterémž kuchyni mají".

Pracovníci OÚP NPÚ v Brně, kteří zde dělali průzkum v letech 2015 - 2017 se naopak domnívají, že stavebníkem areálu je až Jiří Březnický z Náchoda který měl za manželku Alenu ze Žerotína. Odhadují, že podle ní mohl být areál pojmenován Alinkov. Jiří si vzal Alenu za ženu v roce 1614, takže je podle nich možné, že Alinkov mohl být postavený jako novomanželské sídlo.

Když se vrátíme zpět do poloviny 17. století, kdy už máme o Alinkově písemné zmínky. Můžeme představit o tom, jak v této době areál vypadal pomocí soudního odhad Alinkov z roku 1666, který byl vyhotoven pro opata louckého kláštera. Podle všeho byl Ferdinand Leopold (tehdejší vlastník areálu zadlužený a Alinkovem ručil za jednu ze svých půjček, kterou pravděpodobně řádně nesplatil a proto areál připadl Louckému klášteru). Toto pracovníci NPÚ vyzývají podle dopisů, ve kterých hrabě žádá o možnost odkoupení hypotéky "gueth Alimngau", což byl pravděpodobně důvod proč si hrabě nechal vytvořit odhad. Pro představu o areálu je také důležitá, že Alinkov označuje jako brloho (barabiznu). I na odhadu je znát, že areál dvora je ve špatném stavu, ale dozvíme se zde o budovách, které ti stávaly a o dalších součástech dvora.

V odhadu je uvedeno, že se v Alinkově nachází mlýn, který se "skládá ze 4 mlečích zařízení, mlýna na kaši a stoupy. V odhadu je také zmínka, že dříve chodily do mlýna mlít i okolní vesnice, ale poté, co byl mlýn pár let pustý zcela zničen (pravděpodobně období, kdy Alinkov propadl Louckému klášteru), je už jeho výnos pouze poloviční. Dále je v odhadu zmíněna také koželužna a lisovna oleje, které byly dříve u mlýna, ale v době odhadu už byly zaničené. Tyto dvě budovy jsou, ale sporné, jelikož podle sporu, který se kvůli odhadu později roztáhl nepatřila koželužna ani lisovna k území Alinkova. Na druhou stranu je ale zvláštní, že v odhadu je uvedeno, že koželužna a lisovna byly u mlýna, což by znamenalo, že musely stávat poblíž.

